

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Mgr. J. D., narozený X,
bytem X
zastoupený Mgr. Monikou Jiráskovou, advokátkou
se sídlem Dlouhá 727/39, Praha 1

proti
žalovanému

První náměstek policejního prezidenta
se sídlem Strojnická 935/27, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2020, č. j. PPR-2863-23/ČJ-2020-990131,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí prvního náměstka policejního prezidenta ze dne 25. 8. 2020, kterým bylo změněno rozhodnutí ředitele ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál Policejního prezidia České republiky ve věcech služebního poměru ze dne 23. 3. 2020, kterým byl žalobce propuštěn ze služebního poměru. Tento výsledek správního řízení, propuštění ze služebního poměru, zůstal zachován. Změna spočívala pouze v doplnění informace o právním zastoupení žalobce, dále slovní vyjádření toho, proč byl žalobce propuštěn ze služebního poměru a na základě jakých podkladů bylo rozhodnuto.
2. Podkladem pro propuštění ze služebního poměru byl závěr psychologa Národní protidrogové centrály služby kriminální policie a vyšetřování č. j. NPC-257-1/ČJ-2019-2200KR-PSY ze dne 2. 9. 2019, se kterým byl v souladu závěr vedoucího psychologa policie České republiky č. j. PPR-32090-1/ČJ-2019-990762 ze dne 30. 12. 2019, přičemž oba tyto závěry konstatovaly, že žalobce pozbyl osobnostní způsobilost k výkonu služby v policii České republiky.
3. Důvodem, proč byl žalobce podroben psychologickému vyšetření, byla žádost služebního funkcionáře, žalobcova nadřízeného, kterou způsobil dle rozhodnutí z 23. 3. 2020 fakt, že žalovaný „*přestal zvládat odbornou i administrativní stránku své práce. Jeho práce vykazuje vysoké procento chybovosti a musí být přepracována, Komunikace se jmenovaným je velmi náročná, protože není schopen jasně odpovědět na dotazy, často zabíhá do dlouhých monologů, které nesouvisí s tématem. Při jednání s nadřízeným, když byla projednávána "nepříjemná témata" opakovaně v půlce rozhovoru odešel z místnosti bez vysvětlení. Podle nadřízeného není schopen úkoly vypracovat v požadovaném termínu ani kvalitě odpovídající jeho služebnímu zařazení do 9. TT. Při řešení těchto problémů byl opakovaně tázán, jestli nemá nějaké problémy, které by potřeboval vyřešit, a byla mu nabídnuta pomoc i psychologická péče. Jmenovaný na to reagoval slovy, že "nejlepším lékařem je smrt a že k tomu má rodinné dispozice".*“
4. Žaloba přišla Městskému soudu v Praze (dále jen „soud“) dne 26. 10. 2020.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobce napadl rozhodnutí z 25. 8. 2020 v celém rozsahu.
6. Považoval ho za nezákonné, jelikož byl přesvědčen, že došlo k tomu, že byl zkrácen na svých veřejných subjektivních právech. Zároveň byl přesvědčen, že napadené rozhodnutí se nedostatečně vypořádalo s jeho předcházející argumentací a námitkami (ohledně nepřátelského chování, diskriminace a bossingu ze strany nadřízených žalobce) a tedy že postup v rámci řízení ve věcech služebního poměru nebyl v souladu s právem na spravedlivý proces a došlo k neoprávněnému propuštění žalobce ze služebního poměru.

7. Pokud jde o výše uvedené námitky, žalobce byl přesvědčen, že součástí výše uvedeného chování jeho nadřízených vůči němu bylo i psychologické vyšetření, jež nakonec bylo podkladem pro propuštění ze služebního poměru.
8. Žalobce se taktéž domnívá, že služební funkcionář nezjistil stav věci, o němž nebyly důvodné pochybnosti. V souvislosti s touto námitkou žalobce zpochybnil oba závěry psychologů, tedy závěr psychologa ze dne 2. 9. 2019 (č. j. NPC-257-1/ČJ-20192200KR-PSY) (dále jen „závěr psychologa“) a závěr vedoucího psychologa ze dne 30. 12. 2019 (č. j. PPR-32090-1/ČJ-2019-990762) (dále jen „závěr vedoucího psychologa“). Považuje je za nedostatečné a získané v rozporu s právními předpisy.
9. Dále vytýkal žalobce rozhodnutí z 23. 3. 2020 obsahovou neurčitost a formální nenáležitost a podle něj rovněž služební orgán nereflektoval časovou neaktuálnost závěru psychologa a závěru vedoucího psychologa v konfrontaci s dosavadním výkonem služby žalobce.
10. Pokud jde o samotný průběh psychologického vyšetření, žalobce uvedl, že služební funkcionář ho navíc účelově přizval před samotným psychologickým vyšetřením ke konzultaci s vedoucím psychologem, kdy jediným účelem této konzultace bylo získání úředního záznamu podporující nezbytnost psychologického vyšetření.
11. Žalobce rovněž uvedl, že po celou dobu psychologického posuzování mu nebylo sděleno, které osobnostní charakteristiky, která je předpokladem pro výkon služby v bezpečnostním sboru, měl pozbyt, přičemž žalobce byl přesvědčen, že i toto znemožnění mu se blíže seznámit s důvody zjišťování osobnostní způsobilosti byl ze strany jeho nadřízeného účelové, neboť to následně velice negativně ovlivnilo součinnost žalobce s vyšetřujícím psychologem, kdy neznalost žalobce zákonitě znemožnila řádné uplatňování jeho práv při samotném psychologickém vyšetření.
12. Rovněž samotné psychologické vyšetření dle žalobce trpělo vadami. Jako zvláště podezřelý se mu jevil fakt, že vypracování samotného závěru psychologa trvalo 9 měsíců, pročez byl dle žalobce pro potřeby rozhodnutí v podstatě nepoužitelný. Jako další vadu uvedl příkladmo, že neboť je osobou s magisterským stupněm vzdělání, nemůže být jeho intelekt označován za podprůměrný.
13. Rovněž závěr vedoucího psychologa dle žalobce byl nedostatečně odůvodněn a to spíš, když se tento závěr na několika místech odchýlil od závěru psychologa, ale nakonec byl jeho závěr označen za „*úplný, přesvědčivý, přezkoumatelný a vydaný v souladu s právními předpisy.*“
14. Celou tuto záležitost žalobce považoval jen za další krok v šikaně ze strany jeho nadřízeného, jejíž další příklady uvádí na závěr žaloby.
15. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že text žaloby se až na drobné odchylky shoduje s textem odvolání proti nalézacímu rozhodnutí a žalobce pouze opakuje odvolací námitky.
16. Žalovaný měl za to, že o názorech a argumentech žalobce a jeho zmocněnkyně je v žalovaném rozhodnutí vyčerpávajícím způsobem pojednáno. V žalovaném rozhodnutí jsou bezezbytku vypořádány veškeré odvolací námitky týkající se nalézacího rozhodnutí, které jsou nyní námitkami žalobními. Žalobce v této souvislosti odkázal na napadené rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

17. Žalovaný na úvod uvedl, že námitky žalobce byly formulovány velmi obecně, žalobce dle něj toliko konstatoval námitku, aniž by ji jakkoliv blíže rozvedl a uvedl, proč považuje konkrétní postup služebních funkcionářů za vadný nebo na jakých právech měl být žalobce postupem služebních funkcionářů zkrácen.
18. Pokud jde o námitku patřičného nevypořádání námitek žalobce stran šikany a bossingu, žalovaný uvedl, že ač ji nijak nehodlá bagatelizovat, pro proběhlé zřízení byla zcela irelevantní. Nad to byl přesvědčen, že není pravdivá, neboť se námitce šikany a diskriminace věnoval na stranách 16 až 19 žalovaného rozhodnutí. Rovněž vedoucí psycholog na straně 3 svého závěru (strana 2 spisového materiálu) konstatoval (s odkazem na odůvodnění závěru psychologa), že se nejeví jako pravděpodobné, že by byl žalobce objektem šikany ze strany nadřízených.
19. Vyslání žalobce ke zjišťování osobnostní způsobilosti nebylo dle žalovaného odůvodněno žalobcem namítanou šikanou, nerovným zacházením a bossingem, ale neschopností žalobce plnit služební úkoly v požadovaném termínu a kvalitě odpovídající jeho služebnímu zařazení v 9. tarifní třídě, ztrátou ovládání odborné a administrativní stránky své práce, která vykazovala vysoké procento chybovosti a musela být přepracována, náročností komunikace s žalobcem, který nebyl schopen jasně odpovědět na dotazy a často zabíhal do dlouhých monologů nesouvisejících s tématem, způsobem jednání s nadřízenými, když žalobce opakovaně při projednávání „nepříjemných témat“ odešel bez vysvětlení z místnosti a v neposlední řadě i tím, že na nabídnutou psychologickou pomoc žalobce reagoval slovy, že „nejlepším lékařem je smrt“ a že „k tomu má rodinné dispozice“.
20. K námitce, že podklady pro napadené podklady byly získány v rozporu se zákonem, žalovaný předně konstatoval, že žalobce nijak nerozvedl, proč považoval závěr psychologa a závěr vedoucího psychologa za podklady získané v rozporu s právními předpisy.
21. Rovněž žalobní námitku stran neseznámení žalobce se všemi podklady považuje žalovaný za velmi obecnou. Vady spočívající v neobdržení kopií příloh žádosti o zjišťování osobnostní způsobilosti nebo skutečnost, že ze spisu neplyne informace o oficiálním sdělení termínu a místa zjišťování osobnostní způsobilosti (žalobci přitom z logiky věci musely být tyto skutečnosti v době provádění osobnostního zkoumání sděleny) lze stěží označit za natolik zásadní, aby způsobily nezákonnost vydaného závěru psychologa a následně celého řízení o propuštění ze služebního poměru.
22. Dále žalovaný uvádí, že žalobce se prostřednictvím zástupce zmocněnkyně, jemuž byla udělena substituční plná moc, dne 23. 6. 2020 seznámil s kompletním spisovým materiálem odvolacího řízení (strana 237 spisového materiálu), tedy i s přílohami žádosti o zjišťování osobnostní způsobilosti; možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí však nevyužil.
23. Námitka nesdělení oficiálního termínu a místa zjišťování osobnostní způsobilosti žalobce je za situace, kdy je ze spisového materiálu nepochybné, že se žalobce ke zjišťování osobnostní způsobilosti dostavil a podrobil se vyšetření, dle žalovaného absurdní.
24. K námitce, že žalobce nebyl seznámen s tím, kterou vlastnost nutnou k výkonu služby měl pozbyt, žalovaný uvedl, že žalobci nemusí a ani nemůže být z logiky věci předem sděleno, kterou osobnostní charakteristiku, která je předpokladem pro výkon služby v bezpečnostním sboru, pozbyl, neboť konstatovat pozbytí konkrétní osobnostní charakteristiky může toliko psycholog, což činí formou závěru zjišťování osobnostní způsobilosti, který je završením procesu zjišťování osobnostní způsobilosti. Služební

funkcionáři mohou vznést toliko domněnku, že příslušník je osobnostně nezpůsobilý k výkonu služby v bezpečnostním sboru, což byl ostatně i tento případ.

25. K námitce „Neseznámení žalobce s důvody zjišťování osobnostní způsobilosti“ žalovaný uvedl jen to, že mu není jasné, co jí žalobce myslel a nehodlá to ani domýšlet.
26. Žalovaný měl za to, že délka zpracování závěru psychologa je bezvýznamná, neboť stěžejní bylo nepochybné konstatování psychologa o osobnostní nezpůsobilosti žalobce k výkonu služby v Policii ČR, které bylo potvrzeno i vedoucím psychologem. Navíc, závěr psychologa nevychází toliko ze samotného psychologického vyšetření, ale rovněž z řady podkladových materiálů, které bylo třeba důkladně prostudovat, aby nedošlo k pochybení. Žalovaný rovněž odmítá, že by oba závěry psychologa měli nějaké relevantní chyby. Jelikož je zjišťování osobnostní způsobilosti příslušníků odborná záležitost, kterou proto mohou vykonávat pouze psychologové bezpečnostního sboru, nebylo tvrzení žalobce, že údajné vady závěru psychologa jsou evidentní i laickým osobám, na místě.
27. Při jednání soudu dne 30. 11. 2022 setrvali účastníci, resp. jejich zástupci, na svých skutkových i právních stanoviscích. Zástupce žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Pověřená zástupkyně žalovaného navrhla zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby

28. V první žalobní námitce žalobce vytýkal, že žalovaný se nedostatečně vypořádal s námitkami žalobce ohledně nepřátelského chování, diskriminace a bossingu ze strany nadřízených žalobce.
29. V odvolání proti rozhodnutí služebního funkcionáře v I. stupni žalobce uvedl, že po 25 letech služby u Policie ČR ocitl pod cíleným psychickým tlakem a jednáním nesoucím veškeré znaky přímé a nepřímé diskriminace. Dále uvedl, že závěr psychologa a vedoucího psychologa byl vypracován za situace, kdy žalobce byl minimálně po dobu dvou let předmětem šikanózního jednání, obtěžujícího jednání diskriminačního jednání ze strany nadřízených.
30. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný tuto odvolací námitku vzal na vědomí a vypořádal se s ní. Zde je nutno odkázat na argumentaci žalovaného straně 17 až 19 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný vyložil, co se z pohledu platné právní úpravy považuje za diskriminaci, resp. obtěžování, a konstatoval, že postup nadřízených žalobce kritériím těchto jevů neodpovídal. Vyložil, že se jednalo o běžnou kontrolní činnost nadřízených, resp. o další úkony řídicí povahy, kterými nadřízení reagovali na žalobcově nedostatky ve výkonu služby.
31. Soud tedy konstatoval, že tato žalobní námitka není důvodná, neboť žalovaný odvoláním žalobce v této záležitosti vypořádal, a to srozumitelným a konkrétním způsobem.
32. Dále žalobce v žalobě vytýkal účelovost psychologického vyšetření, opomenutí jeho smyslu jakožto součásti péče o policisty a vytkl, že nebyl seznámen se všemi přílohami k žádosti o zjištění osobnostní způsobilosti.

33. Podle ust. § 92 odst. 3 písm. e) zákona 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, *příslušník je povinen dbát, umožní-li to podmínky výkonu služby, o vlastní bezpečnost a ochranu zdraví, i o bezpečnost a zdraví osob, kterých se bezprostředně dotýká jeho jednání nebo opomenutí konání při výkonu služby. Příslušník je povinen podrobit se na výzvu služebního funkcionáře lékařskému a psychologickému vyšetření za účelem ověření zdravotní nebo osobnostní způsobilosti k výkonu služby.*
34. Podle ust. 2 písm. e) vyhlášky č. 487/2004 Sb., o osobnostní způsobilosti, která je předpokladem pro výkon služby v bezpečnostním sboru, *důvodem zjišťování osobnostní způsobilosti je jednání příslušníka, na jehož základě se lze domnívat, že příslušník je osobnostně nezpůsobilý k výkonu služby v bezpečnostním sboru.*
35. Podle ust. § 3 odst. 1 cit. vyhlášky *psycholog bezpečnostního sboru (dále jen "psycholog") zjišťuje osobnostní způsobilost občana nebo příslušníka (dále jen "posuzovaná osoba") na základě písemné žádosti (dále jen "žádost").*
36. Podle ust. § 3 odst. 2 cit. vyhlášky *o zjišťování osobnostní způsobilosti žádá služební funkcionář. Poskytovatel pracovnělékařských služeb může dát podnět služebnímu funkcionáři k podání žádosti z důvodu uvedeného v § 2 písm. c) nebo d). Z téhož důvodu může žádat o zjišťování své osobnostní způsobilosti příslušník.*
37. Podle ust. § 3 odst. 3 cit. vyhlášky *v žádosti se uvede jméno (jména), příjmení a datum narození posuzované osoby, důvod, pro který se posouzení osobnostní způsobilosti požaduje, a údaj o tom, které psychologické pracoviště bezpečnostního sboru dříve zjišťovalo osobnostní způsobilost posuzované osoby. K žádosti podané z důvodu uvedeného v § 2 písm. c) nebo d) se přiloží služební hodnocení, průběžné každoroční hodnocení, úřední záznam, nebo jiné materiály, které její podání prokazatelně odůvodňují.*
38. Z citovaných ustanovení je zřejmé, že služební funkcionář Policie ČR je nadán přímou pravomocí požádat o ověření osobní způsobilosti policisty, a to na základě vlastních poznatků o chování takového policisty, na jejichž základě se sám může domnívat, že policisty je osobnostně nezpůsobilý.
39. K tomu, aby podal žádost o zjišťování osobnostní způsobilosti policisty, tedy služební funkcionář nepotřebuje žádné kvalifikované podklady, plně postačují jeho vlastní poznatky, jež u něj vyvolávají domnění, že konkrétní policista není osobnostně způsobilý. Ani zákon, ani vyhláška přitom nevymezují, jak by takové poznatky v konkrétním případě měly vypadat, je tedy zcela na volném uvážení příslušného služebního funkcionáře, jaké konkrétní skutečnosti vezme v úvahu.
40. Tato počáteční vysoká míra subjektivity je následně vyvažována právě psychologickým vyšetřením, které provádí osoba s náležitou kvalifikací a za pomoci odborných metod zkoumání. Ačkoliv tedy nelze vyloučit možnost, že by v hypotetickém případě jedním z motivů pro podání žádosti o zjišťování osobnostní způsobilosti mohl být osobní negativní vztah služebního funkcionáře k podřízenému policistovi, je účelem a smyslem psychologického vyšetření objasnit skutečný, objektivní stav věci ohledně osobní způsobilosti konkrétního policisty.
41. Není tedy v rozporu se zákonem, jestliže ředitel Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál podal dne 13. 12. 2016 žádost o zjišťování osobnostní způsobilosti žalobce, kterou odůvodnil negativními tvrzeními o pracovních záležitostech žalobce, která

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

žalobce naopak považoval za účelová a diskriminační. O tom, zda chování žalobce při plnění jeho služebních povinností a uložených pracovních úkolů svědčí o tom, že jeho osobnostní způsobilost je zachována nebo nikoliv, bylo rozhodnuto právě nezávislým a objektivním psychologickým vyšetřením.

42. Dále žalobce vytýkal, že nebyl seznámen s přílohami žádosti o zjišťování osobnostní způsobilosti, což není v rozporu pouze s vyhláškou, nicméně i s vnitřním předpisem provádějící Pokyn policejního prezidenta č. 231/2016, o psychologických službách.
43. K tomu soud konstatuje, že případný rozpor napadeného rozhodnutí s vnitřním předpisem Policie České republiky by neznamenal jeho nezákonnost, neboť ta je hodnocena pouze ve vztahu k obecně závazným právním předpisům. Tuto skutečnost proto soud nezkoumal.
44. Pokud pak jde o vyhlášku č. 487/2004 Sb., ta v ust. § 4 odst. 1 stanoví, že *služební funkcionář sdělí posuzované osobě termín a místo zjišťování její osobnostní způsobilosti. V případě zjišťování osobnostní způsobilosti z důvodu uvedeného v § 2 písm. c) nebo d) předá služební funkcionář kopii žádosti o zjištění osobnostní způsobilosti posuzované osobě spolu se sdělením termínu a místa zjišťování její osobnostní způsobilosti.*
45. Z obsahu spisu je zřejmé, že žalobce byl se žádostí seznámen dne 13. 12. 2018. Zda se toto seznámení týkalo i všech příloh, nelze ze spisu zjistit, nicméně citovaná vyhláška takovou povinnost služebnímu funkcionáři neukládá. Žalobce tedy byl seznámen s tím, že je podána žádost o ověření jeho osobnostní způsobilosti a z textu žádosti věděl, z jakých důvodů ji služební funkcionář podává.
46. Jestliže žalobce namítal, že ze spisového materiálu není zřejmé, kdy a jak mu byl sdělen ze strany služebního funkcionáře termín a místo zjišťování osobnostní způsobilosti, pak soudu nezbyvá než konstatovat bezpodstatnost této výtky. Vzhledem k tomu, že žalobce se k psychologickému zkoumání, které provedla PhDr. L. S. na psychologickém pracovišti Národní protidrogové centrály dne 9. a 15. 1. 2019, dostavil a zkoumání se podrobil, nemá tvrzený nedostatek informací ve spisu význam pro přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí.
47. Žalobce rovněž vytýkal, že před vlastním psychologickým vyšetřením byl pozván ke konzultaci s vedoucím psychologem, ovšem tento postup se neopírá o žádné právní předpisy a byl vůči žalobci uplatněn účelově.
48. Žalovaný k tomu ve vyjádření k žalobě uvedl, že jde o běžný postup, vyplývající právě z povinnosti bezpečnostního sboru podle ust. § 77 odst. 11 písm. l) služebního zákona zajišťovat příslušníkům sboru psychologickou péči.
49. Soud konstatuje, že konkrétněji se k této záležitosti žalovaný vyjádřil na straně 6 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde vyložil, proč k tomuto kroku přistoupil. Tuto argumentaci shledal soud věcně logickou a souladnou se zákonem, máje navíc za to, že podstatným pro přezkum napadeného rozhodnutí je až výsledek psychologického vyšetření.
50. Dále žalobce namítal, že bližší neseznámení s důvody zjišťování jeho osobnostní způsobilosti negativně ovlivnilo jeho součinnost s vyšetřujícím psychologem, kdy neznalost žalobce zákonitě znemožnila řádné uplatňování jeho práv při vyšetření.
51. Tuto námitku soud neakceptoval, neboť žalobce zaměňuje psychologické vyšetření na straně jedné a řízení před služebním funkcionářem na straně druhé. Psychologické

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

vyšetření je odborným věcným zkoumáním a zkoumaná osoba v něm nemá práva, jež jí zákon přiznává pro samotné řízení. Účelem a smyslem zkoumání je zjistit skutečný stav věci, ať již je jakýkoliv. Přitom nelze přihlížet k zájmům ani bezpečnostního sboru, ani zkoumané osoby. To se projeví až následně právě v samotném řízení, v němž bude služební funkcionář rozhodovat o tom, zda policista je či není nadále schopen služby a policista bude moci uplatňovat svá procesní práva k ochraně svých zájmů.

52. Soud tedy konstatoval, že postup služebního funkcionáře před vypracováním psychologického posudku byl v souladu se zákonem a tento posudek proto oprávněn byl podkladem pro rozhodnutí.
53. Žalobce dále namítal, že od provedení zkoumání do vypracování posudku uběhlo 9 měsíců, během nichž žalobce řádně vykonával službu; je tedy zřejmá časová neaktuálnost posudku.
54. Žalovaný ve vyjádření k žalobě v této věci poukázal na odborný závěr posudku, v němž se konstatuje, že se jedná o trvalou osobnostní nezpůsobilost žalobce k výkonu služby, a nejde tedy jen o projev krátkodobých situačních vlivů.
55. Soud konstatuje, že posudek vypracovaný PhDr. L. S. takový závěr obsahuje a soud při přezkoumání posudku neshledal v jeho obsahu nic, co by bylo s tímto závěrem v rozporu. Uzavírá tedy soud tuto záležitost s tím, že zjištěná osobnostní nezpůsobilost žalobce souvisí s dlouhodobým osobnostním nastavením žalobce, nikoliv s krátkodobými negativními vlivy, a tedy má za to, že prodleva mezi vlastním psychologickým zkoumáním a vypracováním posudku nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí.
56. Žalobce dále namítal, že podle závěru vedoucího psychologa ze dne 30. 12. 2019, který je výsledkem přezkumného řízení, byl posudek PhDr. S. úplný, přesvědčivý, přezkoumatelný a vydaný v souladu s právními předpisy, avšak současně – na rozdíl od závěrů PhDr. S., byla osobnostní nezpůsobilost konstatována jen pro nedostatečnou odolnost vůči psychické zátěži a nedostačivost v oblasti volních procesů.
57. Soud shledal, že v původním posudku PhDr. S. je kromě toho konstatováno, že žalobce není intelektově v pásmu průměru nebo vyšším a psychosociálně vyzrálý.
58. Ze závěru vedoucího psychologa je však dostatečně zřejmé (viz třetí strana), z jakých důvodů v přezkumném řízení nebyly právě tyto závěry PhDr. S. převzaty, a současně je zřejmé, že závěry ohledně nedostatečné odolnosti vůči psychické zátěži a nedostačivosti v oblasti volních procesů byly akceptovány jako přílehlavé k provedeným zjištěním. Soud tedy dospěl k závěru, že konstatování ohledně kvalit posudku PhDr. S. se týkají těch částí, ve kterých se s ní přezkumná komise shodla. Podstatné přitom je, že právě ta zjištění, na nichž se všichni psychologové shodli, plně dostačují k odůvodnění závěru o tom, že žalobce není osobnostně způsobilý k výkonu služby u Policie ČR.
59. Pokud dále žalobce argumentoval tím, že služební funkcionář vůči němu inicioval řízení o odebrání zbrojního průkazu, a to ještě před přezkumem závěru psychologa, nezbyvá než tuto žalobní námitku odmítnout jako nepodstatnou, neboť s napadeným rozhodnutím nesouvisí.
60. Konečně soud neshledal důvodnou ani námitku, že napadené rozhodnutí se nevypořádalo s námitkami žalobce v odvolání.
61. Z obsahu napadeného rozhodnutí, počínaje stranou 16, je zřejmé, že žalovaný odvolací námitky žalobce vzal na vědomí a jednotlivě se s nimi vypořádal. Měl-li žalobce za to, že

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

žalovaný ponechal některou odvolací námitku nevypořádanou, bylo nutno, aby v žalobní argumentaci takovou námitku výslovně označil. Není totiž úkolem soudu, aby prováděl vlastní komparaci obsahu odvolání na straně jedné a obsahu napadeného rozhodnutí o odvolání na straně druhé, a zjišťoval, zda žalovaný všechny námitky vypořádal. Je tedy úlohou žalobce, aby si objasnil, zda žalovaný vypořádal všechny odvolací námitky anebo zda některou opomněl, a tu pak v žalobě výslovně jmenoval. Nekonkrétní a obecná výtku ohledně nevypořádání odvolacích námitek však nemůže mít úspěch.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

62. Městský soud v Praze po přezkoumání všech žalobních bodů tedy dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
63. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. listopadu 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.